

Escalfor

Em cal creure que la veuré cremar tota, que no em moriré abans

Eva Armisén

És tan estrany que tingui un cos, que estigui dins d'un cos
Mircea Cartarescu, *Solenoides*

Fins fa poc, no li tenia presa la mida. Ara ja sé que dues tones de llenya em duren tant com l'hivern més llarg. Aquest cop n'he comprat mitja tona. Em cal creure que la veuré cremar tota, que no em moriré abans.

Davant les flames el món passa d'una altra manera. L'espai i el temps dansen com volen i jo, que no ballo ni bec, m'embriago de groc i d'ombres i ja no em fan mal les mans ni em ploren els records.

La metàfora és fàcil: som guspines en un mar de cendra, punts de llum en una foscor per sempre. Però som també cossos -és tan estrany tenir un cos, estar dins d'un cos. Cossos nascuts d'espurnes antigues que ens sentim protegits a la vora del foc.

Eva Piquer

